

Lukasz Bielecki

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Kolegium Finansów
Katedra Rachunkowości
lukasz.bielecki@ue.katowice.pl

Martyna Pilarska

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
martynapilarska95@gmail.com

Katarzyna Struzik

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
katarzyna.struzik@o2.pl

KORZYSTANIE Z WYBRANYCH UPROSZCZEŃ EWIDENCYJNYCH I SPRAWOZDAWCZYCH DLA MAŁYCH I MIKRO PRZEDSIĘBIORSTW

Streszczenie: W świetle zmieniających się przepisów prawnych kolejne jednostki mają możliwość zastosowania nowych regulacji oraz uproszczeń. Należą do nich mikro oraz małe jednostki gospodarcze. Celami artykułu są przedstawienie definicji małych i mikro przedsiębiorstw, zaprezentowanie wybranych uproszczeń, jakie przewidział dla nich ustawodawca oraz omówienie stosowania ich w praktyce. Autorzy początkowo skupiają się na teoretycznych aspektach omawianego zagadnienia, by w ostatniej części odnieść je do wyników przeprowadzonych przez siebie badań wykonanych przy zastosowaniu metody badania dokumentów oraz metody indywidualnych przypadków.

Słowa kluczowe: rachunkowość, małe przedsiębiorstwa, mikro przedsiębiorstwa.

JEL Classification: M410, M480.

Wprowadzenie

Zmiany, które nastąpiły w Polsce za sprawą Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, wdrażanej w latach 2014–2015, stanowiły konsekwencje regulacji wprowadzonych przez Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. Początkowo do polskiego prawa bilansowego wprowadzono kategorię jednostek mikro – poprzez pierwszą nowelizację, a następnie kategorię jednostki małej. Obie nowelizacje wdrożyły także uproszczenia rachunkowości dla jednostek przyjmujących status jednostek mikro i ma-

łych. W polskiej Ustawie o rachunkowości (UoR) nowelizacje dokonane zostały ustawami zmieniającymi z dnia 11 lipca 2014 r. oraz 23 lipca 2015 r. [Ustawa o rachunkowości, 2013; Ustawa o zmianie Ustawy o rachunkowości, 2015; Chluska, 2016, s. 64-65]. Małe i średnie przedsiębiorstwa stanowią obecnie trzon polskiej gospodarki, tworząc najliczniejszą grupę jednostek gospodarczych funkcjonujących w Polsce [Dyląg, Kucharczyk, 2010, s. 45-46]. Niezbędne jest zatem zapewnienie jej odpowiednich warunków do funkcjonowania.

Cel artykułu to przedstawienie definicji małych i mikro przedsiębiorstw, a także wybranych uproszczeń, jakie przewidział dla nich ustawodawca. Autorzy omawiają także ich stosowanie w praktyce. Uproszczenia ewidencyjne i sprawozdawcze przewidziane dla tych jednostek przez ustawodawcę są ważne zarówno dla samych podmiotów, jak i odbiorców zewnętrznych informacji finansowych generowanych przez jednostkę [Dotkuś, 2013, s. 20-29]. Autorzy na potrzeby niniejszego artykułu skupili się na czterech najistotniejszych ich zdaniem rozwiązaniach. Zastosowanie uproszczeń będzie możliwe do zweryfikowania poprzez przegląd polityki rachunkowości lub przez przeprowadzenie wywiadu z osobą prowadzącą księgi rachunkowe w przypadku braku zapisu na dany temat w polityce rachunkowości danego przedsiębiorstwa.

Do najistotniejszych uproszczeń dla podmiotów małych i mikro autorzy wybrali:

- a) klasyfikację leasingu według przepisów podatkowych,
- b) nieustalanie aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego,
- c) niestosowanie rozporządzenia w sprawie instrumentów finansowych,
- d) sporządzanie sprawozdania finansowego zgodnie z załącznikiem 4 lub 5 do Ustawy o rachunkowości [2013].

Na koniec przedstawiono wyniki autorskich badań wykonanych poprzez zastosowanie metody badania dokumentów oraz metody indywidualnych przypadków, których celem było ukazanie stopnia implementacji wprowadzonych uproszczeń w rachunkowości jednostek mikro i małych. Autorzy zweryfikowali, czy podmioty gospodarcze posiadające status mikro bądź małej jednostki stosują wybrane uproszczenia. Zakłada się, że wyniki dokonanych badań powinny ukazać zasadność wprowadzania uproszczeń w polskiej Ustawie o rachunkowości, odpowiadając tym samym na pytanie, czy zmiany, które proponuje polski ustawodawca, są przydatne dla jednostek wdrażających te uproszczenia.

1. Jednostka mikro oraz mała w polskiej Ustawie o rachunkowości

Ustawa o rachunkowości w art. 3, ust. 1a wskazuje kryteria jednostki mikro. Za jednostki mikro uznaje się podmioty, które nie przekraczają dwóch z trzech wielkości:

- a) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego – 1 500 000 zł,
- b) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy – 3 000 000 zł,
- c) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty – 10 osób.

Istnieją doprecyzowujące regulacje zawarte w art. 3 ust. 1b, zgodnie z którymi jednostka mikro to także jednostka, która:

- 1) za poprzedni rok obrotowy sporządziła sprawozdanie finansowe z zastosowaniem uproszczeń dla jednostek mikro przewidzianych ustawą oraz
- 2) w roku obrotowym, za który sporządza sprawozdanie finansowe albo w roku poprzedzającym ten rok obrotowy przekroczyła dwie z wielkości wymienionych w art. 3, ust. 1a pkt 1 Ustawy o rachunkowości.

Zgodnie z art. 3, ust. 1c, pkt 1 Ustawy o rachunkowości [2013], aby uzyskać status jednostki małej, również nie należy przekroczyć dwóch z trzech przedstawionych wielkości:

- a) suma aktywów bilansu na koniec roku obrotowego – 25 500 000 zł,
- b) przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy – 51 000 000 zł,
- c) średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty – 50 osób.

Dodatkowo art. 3, ust. 1d Ustawy o rachunkowości zawiera uzupełniające regulacje, zgodnie z którymi jednostka mała to także jednostka, która:

- 1) za poprzedni rok obrotowy sporządziła sprawozdanie finansowe z zastosowaniem uproszczeń dla jednostek małych przewidzianych Ustawą oraz
- 2) w roku obrotowym, za który sporządza sprawozdanie finansowe albo w roku poprzedzającym ten rok obrotowy przekroczyła dwie z wielkości wymienionych w art. 3, ust. 1c, pkt 1 Ustawy o rachunkowości.

Aby jednostki mogły przyjąć status jednostki mikro lub małej, konieczne jest podjęcie w tej kwestii decyzji przez organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe. Oznacza ona akceptację zasad sporządzania sprawozdania z zastosowaniem uproszczeń i powinna zostać podjęta w terminie umożliwiającym sporządzenie sprawozdania finansowego [Chluska, 2016, s. 65].

2. Omówienie wybranych uproszczeń ewidencyjnych i sprawozdawczych dla jednostek mikro i małych

Podmiot decydujący się na przyjęcie statusu jednostki mikro lub małej może zastosować w swej polityce rachunkowości szereg uproszczeń przewidzianych przez Ustawę o rachunkowości. Autorzy skupią się na klasyfikacji leasingu według przepisów podatkowych, niustalaniu aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego, niestosowaniu rozporządzenia w sprawie instrumentów finansowych oraz sporządzaniu sprawozdania finansowego zgodnie z załącznikiem nr 4 lub 5 do Ustawy o rachunkowości [2013].

Zgodnie z Ustawą z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie Ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw z wprowadzeniem możliwości stosowania uproszczeń w rachunkowości wiąże się m.in. kwalifikacja umów leasingu zgodnie z przepisami podatkowymi, o czym mówi art. 3., ust. 6 Ustawy o rachunkowości. Zastosowanie tego uproszczenia nie jest obligatoryjne – stanowi jedynie możliwość. Jeżeli jednostka zdecyduje się na nie, umowę leasingu ujmuje w księgach rachunkowych jako leasing operacyjny. W konsekwencji przedmiot leasingu jest zaliczany do aktywów trwałych leasingodawcy, który dokonuje od niego odpisów amortyzacyjnych, natomiast leasingobiorca nie ujmuje przedmiotu umowy leasingu w swoich księgach rachunkowych.

Kolejnym uproszczeniem dopuszczonym przez Ustawę jest niustalanie aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego. Jak wynika z art. 37, ust. 1 Ustawy o rachunkowości [2013], w związku z przejściowymi różnicami między wartością aktywów i pasywów wynikającą z ksiąg a ich wartością podatkową oraz stratą podatkową możliwą do odliczenia w przyszłości jednostka tworzy rezerwę i ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Na podstawie art. 37, ust. 10 Ustawa pozwala na odstępianie od ustalania podatku odroczonego przez jednostki, które za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z trzech wymienionych wielkości. Wielkości te dotyczą progów sumy bilansowej, przychodów oraz liczby zatrudnionych pracowników. Jednostka decydująca się na uproszczenie w tym zakresie powinna dokonać odpowiednich zapisów w przyjętej polityce rachunkowości.

Możliwość niestosowania przepisów Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych to kolejne uproszczenie dopuszczone przez Ustawę o rachunkowości. Od 1 stycznia 2016 r. uproszczenie to nie jest już uwarunkowane obowiązkiem badania sprawozdania finansowego. Według znowelizowanych przepisów wystarczy, by jednostka za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyła dwóch z trzech wielkości

[Ustawa o rachunkowości, 2013, art. 28b, ust. 1]. Ustawodawca w art. 28b, ust. 2 wymienia jednostki, które nie mogą stosować tego uproszczenia, w tym jednostki mikro. Uwarunkowane jest to prawem bilansowym [Ustawa o rachunkowości, 2013, art. 28a], które zabrania jednostkom mikro dokonywania wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej lub skorygowanej ceny nabycia. W związku z tym, że jednostki mikro nie mogą stosować rozporządzenia o instrumentach finansowych, nie mają podstaw do korzystania z tego uproszczenia.

Ustawodawca przewidział także uproszczenia sprawozdawcze dla jednostek mikro i małych. Wzory sprawozdań finansowych przewidzianych dla tych jednostek zawarte są kolejno w załączniku nr 4 i 5 do Ustawy o rachunkowości [2013]. Pod względem merytorycznym powinny one pozostać spójne z pozycjami sprawozdania zawartymi w załączniku nr 1 do wspomnianej Ustawy.

Uproszczenia w sprawozdaniu finansowym przewidziane dla jednostki mikro odnoszą się do zakresu informacyjnego zawartych w nim pozycji, który zgodnie z załącznikiem nr 4 obejmuje informacje ogólne, bilans, informacje uzupełniające do bilansu oraz rachunek zysków i strat. Szczegółowe przedstawienie uproszczeń przewidzianych przez Ustawę o rachunkowości zostało zawarte w tabeli 1.

Tabela 1. Uproszczenia sprawozdawcze jednostek mikro

Uproszczenie	Przepis Ustawy o rachunkowości [2013]
Bilans powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym dla jednostek mikro sporządzających uproszczony bilans – w załączniku nr 4 do Ustawy	art. 46, ust 5, pkt 4
Rachunek zysków i strat powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym dla jednostek mikro sporządzających uproszczony rachunek zysków i strat – w załączniku nr 4 do Ustawy	art. 47, ust. 4, pkt 4
Jednostka mikro może nie sporządzać informacji dodatkowej, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem, że przedstawi informacje uzupełniające do bilansu określone w załączniku nr 4 do Ustawy	art. 48, ust. 3
Jednostka mikro może nie sporządzać zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym, o którym mowa w ust. 1 Ustawy	art. 48a, ust. 3
Jednostka mikro może nie sporządzać rachunku przepływów pieniężnych, o którym mowa w ust. 1 Ustawy	art. 48b, ust. 4
Jednostka mikro, o której mowa w art. 3, ust. 1a, pkt 1 i ust. 1b Ustawy, mająca obowiązek sporządzania sprawozdania z działalności jednostki zgodnie z ust. 1, może nie sporządzać tego sprawozdania, pod warunkiem, że w informacji dodatkowej, a w przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 3, jako informacje uzupełniające do bilansu, przedstawi informacje dotyczące nabycia udziałów (akcji) własnych określone w załączniku nr 4 do Ustawy	art. 49, ust. 4
Jednostka mała i jednostka mikro mogą nie wykazywać w sprawozdaniu z działalności wskaźników oraz informacji, o których mowa w ust. 3, pkt 2 Ustawy	art. 49, ust. 6

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Ustawy o rachunkowości [2013].

Zgodnie z załącznikiem nr 4 jednostki mikro mogą zrezygnować ze sporządzania informacji dodatkowej, jeżeli w informacjach uzupełniających do bilansu zawrą takie informacje, jak:

- 1) kwota wszelkich zobowiązań finansowych, w tym z tytułu dłużnych instrumentów finansowych, gwarancji i poręczeń lub zobowiązań warunkowych nieuwzględnionych w bilansie, ze wskazaniem charakteru i formy wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo; wszelkie zobowiązania dotyczące emerytur oraz jednostek powiązanych lub stowarzyszonych są ujawniane odrębnie;
- 2) kwota zaliczek i kredytów udzielonych członkom organów administrujących, zarządzających i nadzorujących ze wskazaniem oprocentowania, głównych warunków oraz wszelkich kwot spłaconych, odpisanych lub umorzonych, a także zobowiązań zaciągniętych w ich imieniu tytułem gwarancji i poręczeń wszelkiego rodzaju ze wskazaniem kwoty ogółem dla każdej kategorii;
- 3) udziały (akcje) własne, w tym:
 - a) przyczyna nabycia udziałów (akcji) własnych dokonanego w roku obrotowym;
 - b) liczba i wartość nominalna nabytych oraz zbytych w roku obrotowym udziałów (akcji), a w przypadku braku wartości nominalnej – ich wartość księgową, jak też część kapitału podstawowego, którą te udziały (akcje) reprezentują;
 - c) w przypadku nabycia lub zbycia odpłatnego równowartość tych udziałów (akcji);
 - d) liczba i wartość nominalna lub, w razie braku wartości nominalnej, wartość księgową wszystkich udziałów (akcji) nabytych i zatrzymanych, oraz część kapitału podstawowego, którą te udziały (akcje) reprezentują.

W tabeli 2 przedstawiono uproszczenia przewidziane przez ustawodawcę dla podmiotów posiadających status jednostki małej.

Tabela 2. Uproszczenia sprawozdawcze jednostek małych

Uproszczenie	Przepis Ustawy o rachunkowości [2013]
1	2
Bilans powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym dla jednostek małych sporządzających uproszczony bilans – w załączniku nr 5 do Ustawy	art. 46, ust. 5, pkt 5
Rachunek zysków i strat powinien zawierać informacje w zakresie ustalonym dla jednostek małych sporządzających uproszczony rachunek zysków i strat – w załączniku nr 5 do Ustawy, w wariantcie kalkulacyjnym albo porównawczym, zależnie od wyboru dokonanego przez kierownika jednostki	art. 47, ust. 4, pkt 5
Zakres informacji dodatkowej dla jednostek małych sporządzających uproszczoną informację dodatkową określa załącznik nr 5 do Ustawy. Jednostka mała, która nie sporządza uproszczonej informacji dodatkowej, sporządza informację dodatkową w zakresie nie mniejszym niż określony w załączniku nr 5 do Ustawy	art. 48, ust. 4

cd. tabeli 2

<i>1</i>	<i>2</i>
Jednostka mała może nie sporządzać zestawienia zmian w kapitale (funduszu) własnym, o którym mowa w ust. 1 Ustawy	art. 48a, ust. 4
Jednostka mała może nie sporządzać rachunku przepływów pieniężnych, o którym mowa w ust. 1 Ustawy	art. 48b, ust. 5
Jednostka mała, która ma obowiązek sporządzania sprawozdania z działalności zgodnie z ust. 1, może nie sporządzać tego sprawozdania, pod warunkiem, że w informacji dodatkowej przedstawi informacje dotyczące nabycia udziałów własnych, o których mowa w ust. 2, pkt 5 Ustawy	art. 49, ust. 5
Jednostka mała i jednostka mikro mogą nie wykazywać w sprawozdaniu o działalności wskaźników oraz informacji, o których mowa w ust. 3, pkt 2 Ustawy	art. 49, ust. 6

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Ustawy o rachunkowości [2013].

Uproszczone sprawozdanie finansowe dla jednostek małych zgodnie z załącznikiem nr 5 do Ustawy o rachunkowości [2013] składa się z: wprowadzenia do sprawozdania finansowego, bilansu, rachunku zysków i strat, dodatkowych informacji oraz wyjaśnień. Jednostki mikro lub małe posiadają możliwość szerszego prezentowania informacji w sporządzanych przez siebie sprawozdaniach finansowych. Ustawa o rachunkowości [2013, art. 50] dopuszcza, w razie potrzeby, wykazywanie informacji w sprawozdaniu ze szczegółowością większą niż określona w załącznikach do Ustawy. Należy podkreślić, że to organ zatwierdzający jest organem decydującym o korzystaniu z uproszczeń przez jednostkę. W przypadku braku decyzji w tej kwestii podmiot prowadzi rachunkowość i sporządza sprawozdanie finansowe według ogólnych zasad zgodnych z Ustawą o rachunkowości [Cichoń, Turek, 2017, s. 52].

3. Polityka rachunkowości podmiotów mikro i małych – wyniki badań

Na potrzeby rozważań niniejszego artykułu autorzy przeprowadzili badania poprzez zastosowanie metody badania dokumentów oraz metody indywidualnych przypadków. Przeanalizowano politykę rachunkowości 42 jednostek gospodarczych. Kryteria jednostki małej spełniały 24 z 42 badanych jednostek, natomiast 18 z 42 badanych jednostek spełniało kryteria jednostki mikro zgodnie z Ustawą o rachunkowości [2013]. Celem było ustalenie, czy podmioty stosują omówione wcześniej uproszczenia. Jednostki działają na terytorium województwa śląskiego w obszarze związanym m.in. z logistyką oraz budownictwem. Próba badawcza pochodziła z trzech podmiotów prowadzących usługowo-księgi rachunkowe na terenie Katowic. W przypadku nieodniesienia się w treści polityki rachun-

kowości do zagadnień będących przedmiotem opisywanych uproszczeń kierowano ustne zapytania do osób odpowiedzialnych za prowadzenie ksiąg rachunkowych danego podmiotu. Na tej podstawie autorzy niniejszego artykułu byli w stanie ocenić stopień zastosowania w praktyce uproszczeń w zakresie rachunkowości prowadzonej w oparciu o polską Ustawę o rachunkowości [2013].

Tabela 3. Wyniki badań w zakresie stosowania wybranych uproszczeń dla jednostek mikro

Zagadnienie	Korzystanie z uproszczenia	Niekorzystanie z uproszczenia	Brak odniesienia, ponieważ sytuacja nie wystąpiła
Klasyfikacja leasingu według przepisów podatkowych	12 (67%)	–	6 (33%)
Nieustalanie aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego	18 (100%)	–	–
Niestosowanie rozporządzenia ws. instrumentów finansowych	14 (79%)	–	4 (21%)
Sporządzanie sprawozdania finansowego zgodnie z zał. 4 lub 5 do UoR	8 (44%)	10 (56%)	–

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 4. Wyniki badań w zakresie stosowania wybranych uproszczeń dla jednostek małych

Zagadnienie	Korzystanie z uproszczenia	Niekorzystanie z uproszczenia	Brak odniesienia, ponieważ sytuacja nie wystąpiła
Klasyfikacja leasingu według przepisów podatkowych	16 (68%)	1 (4%)	7 (28%)
Nieustalanie aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego	18 (100%)	–	–
Niestosowanie rozporządzenia ws. instrumentów finansowych	20 (83%)	–	4 (17%)
Sporządzanie sprawozdania finansowego zgodnie z zał. 4 lub 5 do UoR	9 (39%)	15 (61%)	–

Źródło: Opracowanie własne.

Wszystkie badane podmioty korzystają z uproszczenia klasyfikacji leasingu według przepisów podatkowych, gdy tylko występuje umowa leasingu (65%). Pozostałe podmioty nie odniosły się do tej kwestii, ponieważ osoby prowadzące księgi stwierdzały, iż nie mają w firmach żadnej umowy leasingu. Żaden z badanych podmiotów nie ustala aktywów i rezerw z tytułu podatku odroczonego, co jednoznacznie potwierdziły badane polityki rachunkowości. W przypadku braku takiego zapisu osoby prowadzące księgi kategoriycznie zaprzeczały, że kalkulowały taki podatek odroczone.

Ze zwolnienia z obowiązku stosowania rozporządzenia w sprawie instrumentów finansowych korzysta aż 79% badanych podmiotów, natomiast prowadzący księgi w pozostałej części podmiotów uznali, że nie mają w swoich księgach żadnych instrumentów finansowych. Największy podział w zakresie stosowania uproszczenia przewidzianego Ustawą występuje w kwestii sporządzania sprawozdań finansowych zgodnie z załącznikami nr 4 i 5. Wśród księgowych w badanej próbie 44% korzystało z wzorów sprawozdań przewidzianych dla jednostek mikro i małej. Pozostała część (56%) korzysta z wzoru wynikającego z załącznika nr 1 do Ustawy o rachunkowości [2013].

Autorzy wnioskują, że w badanych podmiotach nastąpiła i wciąż następuje implementacja przepisów w zakresie stosowania uproszczeń przewidzianych Ustawą o rachunkowości dla mikro i małych jednostek. Jedynie uproszczone wzory sprawozdań finansowych nie znalazły jeszcze zastosowania w całej badanej próbie. Autorzy zakładają, że może to wynikać z niechęci zmiany szablonu sprawozdania finansowego w programie księgowym, co wiązać się może z dodatkowym nakładem pracy. Na przedstawiony rezultat może wpływać fakt, że w przypadku przekroczenia progów charakteryzujących jednostki małe nastąpiłaby konieczność użycia załącznika nr 1 do Ustawy o rachunkowości [2013] i odpowiednie zaprezentowanie informacji porównawczych. Wobec powyższego być może prewencyjnie zachowują wzór wynikający z załącznika nr 1.

Podsumowanie

Pomimo wielu głosów autorytetów pochodzących ze środowiska księgowych w Polsce uproszczenia w rachunkowości dla małych i mikro przedsiębiorstw stanowią już ugruntowany element polskiego systemu prawnego [Gos, Hońko, Rublewki, 2008, s. 49-60]. Przedstawione badania wskazują na ich implementację i powszechne stosowanie. Wyjątkiem są wzory sprawozdań finansowych, wobec których podmioty zachowują się dwojako.

Głosy sprzeciwu lub podważające sens wprowadzanych zmian są niewystarczające. Autorzy zakładają potrzebę podjęcia kolejnych badań wpływu wprowadzonych zmian na jakość prezentowanych informacji finansowych. Zdaniem autorów artykułu, wprowadzając wszelkie uproszczenia, należy być niezwykle ostrożnym, ponieważ podmioty uprawnione do korzystania z takich uproszczeń najprawdopodobniej będą się do nich odwoływać. Należy pamiętać, że wierny i rzetelny obraz sytuacji finansowej jednostki powinien być priorytetem, a między wprowadzeniem kolejnych uproszczeń a utratą tego obrazu istnieje cienka granica [Wysłocka, Biadacz, 2014, s. 181].

Czy podczas wdrażania uproszczeń następuje refleksja nad skutkami, czy liczy się wyłącznie ograniczenie pracochłonności w prowadzeniu rachunkowości podmiotu – wydaje się to pytaniem retorycznym.

Literatura

- Cichoń S., Turek I. (2017), *Obowiązki sprawozdawcze jednostek małych i mikro w zakresie prezentacji kapitałów własnych*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”, nr 484, s. 48-58.
- Chluska J. (2016), *Uproszczenia rachunkowości jednostek mikro i małych – szanse i zagrożenia*, „Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach”, nr 286, s. 64-73.
- Dotkuś W. (2013), *Adresaci sprawozdań finansowych* [w:] S. Owsiak (red.), *Rola sprawozdawczości w podejmowaniu optymalnych decyzji przez podmioty gospodarcze oraz jednostki sektora finansów publicznych*, Wyższa Szkoła Finansów i Prawa, Bielsko-Biała, s. 48-58.
- Dyląg R., Kucharczyk M. (2010), *Problematyka sprawozdawczości w małych i średnich przedsiębiorstwach w świetle Międzynarodowego Standardu Rachunkowości dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw*, „Master of Business Administration”, vol. 18, nr 6, s. 44-61.
- Gos W., Hońko S., Rublewski M. (2008), *Granice uproszczeń rachunkowości małych i średnich przedsiębiorstw*, „Zeszyty Teoretyczne Rachunkowości”, t. 47(103), s. 49-60.
- Ustawa z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie Ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2015 r., poz. 1333.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz.U. z 2013 r., poz. 330 z późn.zm.
- Wysłocka E., Biadacz R. (2014), *Ocena zmian w uproszczonej sprawozdawczości mikro-podmiotów*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia”, nr 71(832), s. 173-182.

FACILITIES FOR POLISH SMALL AND MICRO ENTERPRISES

Summary: In the light of rules of law changing, numerous economic units come before the possibility of employing new regulations and simplifications. They can be either micro or small enterprises. The goal of the article is to present the definitions of those units, to portray chosen simplifications predicted by the lawmaker, and to discuss about using them in practice. Initially, the authors focus on the theoretical aspects of the issue, which are useful as a reference to the results of the research accomplished with the document test method and the individual case method, located in the last part.

Keywords: accounting, micro enterprises, small enterprises.